

говори за младенцытѣ, душа: че тѣхны-
тѣ ангелы вынхгы гледатъ лицето на Отца
небеснаго. По този начинъ у сѣкиго отъ
насъ има свой ангелъ — хранитель. Този
нашъ ангелъ е непрестанно при насъ, де-
на и ноца съ насъ; съ него ный стѣпва-
мы въ свѣта, съ него живѣймы, съ него
и умирамы; и подиръ смъртъ-та той не
ны остава; съ него заедно нашата душа
стѣпва въ невидимыя мѣръ; съ него ный
и на страшныя сѣдъ ще са евимъ. Ан-
гелъ—хранитель—той е нашый прѣтель,
най нѣжный, внимательный, неотлачный,
но само невидимый. Нима въ необыкно-
веннытѣ и за тѣй рѣдкы случай на на-
шыя животъ ангелитѣ—пазителы не ни
помагатъ невидимо? Тѣ ни вѣдшаватъ
добрытѣ мысли, възбѣждатъ въ насъ до-
брытѣ желанія, невидимо ны отвождатъ
отъ грѣха, нечаяно ны избавятъ отъ о-
пасность, и въобщо показватъ сѣка помощъ,
тѣй щото намъ повече са стрѣва, ужъ че
ный самы смы измыслили, самы пожела-
ли, самы рѣшили да направимъ нѣщо,
самы смы са избавили или отървали отъ
тѣй или онѣй.

Но, благочестивыи слѣшатели, ный мо-
жемъ и да отдаляваме отъ себе си на-
шытѣ ангелы — хранители — съ своитѣ
грѣхове. Да, когато ный смы въ грѣхове,